

O zvířátkách, sluníčku a noci tajemné

Nakladatelství Pierot, spol. s r. o.

Vydalo jako svou 180 publikaci nakladatelství Pierot, spol. s r.o.
Odjednávký vyřizujeme na adrese: Štefánikova 29, 150 00 Praha 5,
tel./fax: 257 328 476 - 478, email: pierot@pierot.biz.

Text:

Ilustrace: Vendula Hegerová

Obálka, grafická úprava:

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

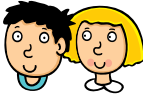

O sluníčku

Sotva se ráno vyhoupane nad , hned má plno práce. „Vstávejte, lenoši,“ probouzí svými zlatými paprsky zvířátka v a zatřpytí se na louce v ranní rose.

Bílé , modré , žluté a všechna ostatní kvítka se napřimují a nastavují hřejivým paprskům své .

 vylézají ze svých úkrytů a možná trochu závidí zpěváčkům, kteří volně poletují ze stromu na a zvonivým zpěvem vítají nový den.

I v je hned plno ruchu. Už jsou vzhůru zajíci, srnky, , divočáci, i malé myšky a všichni si začínají shánět potravu. Jenom líný ještě spí, ale s tím se nezdržuje. Však on jezevce hlad také probudí a vyleze ze své nory.

Sluníčko se vydává na další cestu a zvědavě nakukuje do příbytků lidí. se chystají do práce, maminky připravují snídani, ale se z teplých moc nechce. Sluníčko je musí pořádně zašimrat pod nosem, aby se probudily a nepřišly pozdě do .

Sluníčko také vidí, že si Jakub včera neumyl krk a má ho černý jako . Lucinka si večer neuklidila hračky a Pepík nemá připravené učení v . Zato Katka je už vzhůru a pomáhá mamince s přípravou snídaně.

 se s dětmi nemůže víc zdržovat. Patří přece všem lidem, zvířátkům i a proto rychle šplhá po obloze vzhůru. Musí za jeden den přejít od východu k západu a všechno prozářit svými teplými .

V poledne, když jdou děti ze , stojí sluníčko už vysoko na obloze, ale co to vidí? Katka má ušpiněné od toho, jak myla a Lu-

cinka zase nesnědla svačinu. Kluci před školou odhodili na zem, nejdou ani na oběd a místo oběda hrají .

Najednou kde se vzal, tu se vzal, zakryl sluníčku výhled veliký šedivý . „Prší,“ volaly a utíkaly se schovat. Lidé na ulicích rozvírali , aby jim voda nezatekla za krk, ale rostliny přijímaly dešťové s úlevou. Byly už od slunečních celé vyprahlé.

Sluníčko se nezlobilo, že mu mrak zakryl výhled. Vědělo, že příroda potřebuje vláhu a že spláchne prach i na ulicích, aby se lidem lépe dýchalo. „Jen ať prší, však já zase všechno usuším a prohřeju, až ten šedivý odpluje,“ myslelo si .

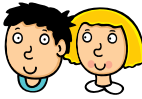

Děšť ale tentokrát trval hodně dlouho a když se konečně podařilo sluníčku zasvítit na zemi, zhrozilo se.

 na byly tak zmáčené, že

ohýbaly až ke kořínkům a zvířátka v lese byla také celá promoklá. Jen stály rovně a deště se v jejich korunách třpytily jako drahokamy. V ulicích byly velké a lidé, kteří spěchali ze zaměstnání do svých domovů, se jim jen těžko vyhýbali.

„Tohle já všechno nevysuším, vždyť už za chvíli musím zajít za ,“ povzdechlo si sluníčko.

„Já ti pomůžu,“ přispěchal sluníčku na pomoc čiperný . Načechral zvířátkům mokrou srst, protřepal rostlinám ztěžklé hlavičky, zafoukal i do kaluží ve městě a stačilo svými posledními ještě všechno proteplit.

Příroda se spokojeně chystala ke spánku, zvířátka zalézala do svých doupat a úkrytů, rodiče ukládali do a všichni věděli, že po noci nastane zase nový den a sluníčko opět vyjde.